

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ...
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
DOSAR NR. 977/42/2015

S E N T I N Ț A N R. 27
Ședința publică din data de 05 martie 2018
Președinte – ...
Grefier – ...

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial ...

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii penale pusă în mișcare față de inculpatul ..., fiul lui ..., născut la data de ... în comuna ..., domiciliat în municipiul posesor al C.I. seria ... CNP fără antecedente penale, trimis în judecată prin rechizitoriul întocmit la data de 21.12.2015, de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Prahova pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin.1 Cod penal, rap. la art. 7 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 Cod penal.

Prezenta și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 14 februarie 2018, care face parte integrantă din prezenta sentință, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat inițial pronunțarea pentru data de 26 februarie 2018, ulterior fiind amânată pentru datele de 02 martie 2018 și 05 martie 2018.

C U R T E A,

Asupra cauzei penale de față:

Prin rechizitoriul nr. 11/P/2013 din data de 21.12.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Prahova, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin.1 C.p., rap. la art. 7 lit. „b” din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen..

Prin același rechizitoriu s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 din C.pen., rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C. pen., faptă săvârșită de denunțatorul ..., întrucât există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege - art. 292 alin. 2 din C.pen., constând în denunțarea faptei mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat.

S-a reținut în actul de sesizare că, la data de 30.01.2013, numitul ... a sesizat unitatea de parchet prin denunț faptul că, în perioada 2008-2009, ... judecător în cadrul Curții de Apel ... - Secția Penală a pretins și primit, în repetate rânduri, de la aceasta, sume de bani, produse alimentare, materiale de construcție, bunuri electrocasnice și manopera unor lucrări efectuate la două imobile deținute de magistrat și familia acestuia, în ..., precum și contravaloarea unei racle edificate în incinta ..., din municipiul ... toate în valoare de aproximativ 83.000 euro, în schimbul promisiunii că își va exercita influența pe lângă judecătorii care aveau spre soluționare cauza penală în care denunțatorul avea calitatea de inculpat (dosar nr. 4230/105/2006 al Tribunalului Prahova format urmare rechizitoriului D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ..., nr. 6/D/P/2005), în scopul adoptării unei soluții favorabile acestuia.

Din probele administrate în cursul urmăririi penale procurorul a constatat că, denunțatorul ... a fost cercetat de procurorii D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ..., în dosarul penal nr. 6/D/P/2005, pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune calificată, în formă continuată, constând în emiterea unor file CEC fără acoperire, faptă prevăzută de art. 215 alin. 1-5 C.pen., cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.

La data de 04.05.2006, prin rechizitoriul nr. 6/D/P/2005 al D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ..., ... a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii menționate, împreună cu inculpații: ..., ..., ...și ..., persoane cercetate în stare de arest preventiv. Cauza instrumentată de D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ... a fost înaintată pentru judecarea fondului, Tribunalului Prahova – Secția Penală, formându-se dosarul penal nr. 4230/105/2006. Denunțatorul ... a fost reprezentat în acest dosar, de apărătorii aleși, avocați ...și ..., din cadrul Baroului ...

În cursul judecății, respectiv în perioada lunii noiembrie 2007 considerându-se nevinovat de săvârșirea faptei reținute în sarcina sa, ... s-a hotărât să apeleze la sprijinul magistratului judecător ..., din cadrul Curții de Apel...- Secția Penală, cunoscând că anterior acesta îl ajutase pe cumnatul său, martorul Acesta din urmă i-a relatat că, în perioada în care a fost arestat și judecat pentru comiterea infracțiunilor de conducerea unui autovehicul pe drumurile publice sub influența băuturilor alcoolice și vătămare corporală din culpă a fost consiliat de judecătorul ..., în ceea ce privește modul în care să-și facă apărarea.

În acest context, ... i-a solicitat lui ... să-l prezinte judecătorului ..., pentru a-i putea solicita sprijinul în rezolvarea favorabilă a dosarului penal nr. 4230/105/2006, aflat pe rolul Tribunalului Prahova – Secția Penală.

Astfel, după câteva zile, obținând telefonic acceptul judecătorului ..., martorul ..., împreună cu denunțatorul ... s-au deplasat la locuința magistratului, situată în mun. ...

Cu această ocazie, denunțatorul ..., în prezența cumnatului său ... i-a prezentat judecătorului ... situația în care se afla, în sensul că era trimis în judecată într-un dosar de amploare, pentru comiterea unei infracțiuni economice, în legătură cu care se considera nevinovat și i-a prezentat câteva documente pe care le avea asupra sa. Totodată, i-a spus că este nemulțumit cu privire la faptul că era cercetat împreună cu mai mulți inculpați arestați preventiv, cu care avea legătură doar asociatul său ... și i-a cerut să-l ajute pentru soluționarea favorabilă a dosarului, solicitare acceptată de magistratul judecător.

În cadrul acestei prime întâlniri, judecătorul ... i-a pus în vedere denunțatorului ... că era necesar să vadă rechizitoriul prin care acesta a fost trimis în judecată, pentru a putea stabili cum îl poate ajuta, spunându-i că mai întâi era necesară o schimbare de încadrare juridică într-o infracțiunea mai ușoară, iar ulterior, ... urma să solicite disjungerea cauzei, pentru a fi judecat separat. Cu aceeași ocazie, denunțatorul i-a făcut cunoscut magistratului că este dispus să dea oricât pentru intervenția la judecătoria fondului, numai să obțină o soluție favorabilă, prin dispunerea achitării sale.

După această discuție, obținând acordul judecătorului ... de a-l sprijini, ... a stabilit cu acesta să revină ulterior cu actele solicitate, respectiv, rechizitoriul, declarațiile date la parchet, plângerile lui ..., precum și actul de control fiscal dispus în cauză.

La aproximativ o săptămână ... a revenit la locuința judecătorului ... căruia i-a lăsat la studiu actele solicitate.

Până în luna februarie 2008 denunțatorul a luat legătura, în repetate rânduri cu judecătorul ... în scopul soluționării favorabile a dosarului penal în care acesta era cercetat penal, magistratul aducându-i la cunoștință că judecătorul ..., din cadrul Tribunalului Prahova, care avea spre soluționare cauza este o persoană dificilă și era necesar să intervină prin altcineva la el pentru a-l ajuta. Din declarația lui ... rezultă că în acest sens ... a purtat discuții cu judecătorul ..., cu care se întâlnea în curtea ..., din centrul municipiului ... și în orașul ... transportul fiindu-i asigurat de denunțator.

Astfel, în perioada martie – noiembrie 2008, în schimbul ajutorului pe care judecătorul urma să i-l acorde în dosarul penal în care era implicat, prin influența pe care o avea asupra magistraților desemnați cu judecarea cauzei, la indicațiile și solicitarea repetată a inculpatului ... **denunțatorul a efectuat, la imobilele acestuia (din mun.și la imobilul proprietatea soacrei sale, situat în mun.) lucrări de construcții cu muncitori angajați la firma sa (S.C. SRL având ca obiect de activitate “construcții”) suportând în întregime costurile materialelor și manoperei.**

Materialele de construcție necesare au fost achiziționate prin societatea deținută de ... – ..., de la firmele: S.C. ... SRL, S.C. ...SRL, ..., S.C. ...SRL ..., S.C. ... SRL, S.C. ...SRL, astfel cum rezultă și din facturile fiscale, pe care acesta le-a atașat dosarului cauzei.

Din declarația martorului ... rezultă că, în perioada martie – noiembrie 2008 a efectuat lucrări de construcție, atât la locuința magistratului ..., situată în mun. ...

... a evaluat costul materialelor puse în operă la cele două imobile aparținând judecătorului ..., la suma de 87.026 lei, la care se adaugă valoarea manoperei calculată la 97.470 lei și 1.500 euro, conform înscrisurilor depuse la dosarul cauzei.

Din probatoriul administrat în cauză, respectiv, declarațiile martorilor: ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., și înscrisuri: facturile fiscale emise de S.C. ...SRL, către S.C. ... SRL, în perioada iunie – iulie 2008, facturile fiscale emise de S.C. ... SRL, către S.C. ... SRL, în perioada septembrie – octombrie 2008, facturile fiscale emise de S.C. ...SRL, către S.C... SRL, în lunile mai și iulie 2008, facturile fiscale emise de S.C. ... SRL, către S.C. ... SRL, în cursul lunii august 2008, facturile fiscale emise de S.C....SRL, către S.C. ... SRL, din lunile iunie și iulie 2008 - acte ce atestă achiziționarea materialelor de construcție, de către denunțator în cursul anului 2008, a rezultat că lucrările s-au efectuat în perioada menționată, la imobilele aparținând magistratului judecător, pe cheltuiala denunțatorului Pentru identificarea lucrărilor de construcție și stabilirea valorii lor (materiale și manoperă) prin ordonanța D.N.A. – S.T. ... din data de 10.02.2015 s-a dispus efectuarea unui expertize tehnică judiciară “construcții”, cu participarea, din partea inculpatului ... a expertului tehnic consilier ing.

Potrivit raportului de expertiză tehnică judiciară “construcții” nr. 341, din data de 11.05.2015 și a raportului prin care s-au formulat răspunsuri la obiecțiunile suspectului ..., din data de 08.12.2015, întocmite de expertul tehnic judiciar din cadrul Biroului Local de Expertize Judiciare Tehnice și Contabile de pe lângă Tribunalul Prahova, desemnat în cauză valoarea totală a lucrărilor de construcții (materiale și manoperă) efectuate la imobilele magistratului a fost calculată la suma de **226.743 lei**.

De altfel, această situație, a fost în parte recunoscută și de inculpatul ..., care, după o perioadă de 4 ani de la efectuarea acestor lucrări de construcție, respectiv la data de 14.09.2012, la insistențele repetate ale denunțatorului motivate de faptul că nu îi acordase ajutorul promis în dosarul penal în care a fost trimis în judecată i-a achitat acestuia suma de 10.000 euro, sens în care a încheiat cu acesta un înscris sub semnătură privată intitulat „chitanță”, în prezența martorilor ... și ... (act depus la dosarul cauzei) în cuprinsul căruia ... a menționat că suma „reprezintă contravaloarea lucrărilor de construcție efectuate la locuința mea”.

De asemenea, în cursul lunii martie 2008, în timp ce denunțatorul îi asigura transportul cu autoturismul său, la sediul Curții de Apel ..., în considerarea ajutorului pe care acesta a promis că i-l va acorda în dosarul penal, **judecătorul ... i-a cerut lui ... construirea unei racle la mormântul mamei sale, din Cimitirul** ... a acceptat să suporte costul necesitat de executarea lucrării, cu constructorul Lucrările pentru edificarea raclei cu trei locuri solicitată de inculpat au fost supravegheate pe parcursul desfășurării lor de cumnatul judecătorului (soțul surorii sale).

În luna aprilie 2008, construcția raclei a fost finalizată, iar la data de 20.04.2008 constructorul ..., administrator al societății „Persoană Fizică Autorizată - ...” a eliberat pe numele lui ... chitanța numărul 62, pentru suma de 4.000 lei, menționând că reprezintă: contravaloarea „raclei cu trei locuri, capace tip venețian, două ghivece și poză color”, astfel fiind dovedit faptul că denunțatorul a fost cel care a suportat costul lucrărilor respective.

La data de 13 decembrie 2012, în urma neînțelegerilor existente între denunțator și inculpat, cu referire la neplata sumei reprezentând contravaloarea lucrărilor menționate, generate de faptul că, ... a fost condamnat la instanța de fond, la o pedeapsă de 6 ani și 8 luni închisoare, în dosarul pentru a cărui soluționare favorabilă intervenise la judecătorul ..., acesta din urmă i-a expediat prin mandatul poștal nr. 18272 din 13.12.2012, suma de 4.700 lei. Pe cuponul respectiv, inculpatul ... a menționat la rubrica „loc pentru corespondență” următoarele: “suma de 4.700 lei, reprezintă contravaloarea facturii nr. 304117, din 01.04.2010 și contravaloarea raclei construite la ...

... Cu factura nr. 304117/01.04.2010, în valoare de 720 lei, emisă de S.C. ... SRL, către S.C. ... SRL, administrată de denunțator este dovedită achiziționarea de către acesta a hotei 90x50, montată la locul de veci din Cimitirul aparținând soacrei magistratului ...

Existența infracțiunii reținută în sarcina inculpatului ... este dovedită prin chiar atitudinea acestuia, care, după o perioadă de 4 ani, de la efectuarea lucrărilor de construcție menționate a efectuat plăți către ..., urmare insistențelor acestuia, sens în care a întocmit înscrisuri sub

septembrie – octombrie 2008, facturile fiscale emise de S.C. ...SRL, către SC ... SRL, în lunile mai și iulie 2008, facturile fiscale emise de S.C. ... SRL, către S.C. SRL, în cursul lunii august 2008, facturile fiscale emise de S.C. SRL, către S.C. SRL, din lunile iunie și iulie 2008 - acte ce atestă achiziționarea materiale de construcții de la firmele menționate de către denunțatorul ..., în cursul anului 2008, copia cuponului mandat poștal (nr. 18272 din 13.12.2012) de expediere a sumei de 4.700 lei, de suspectul ..., către ..., cu mențiunea că banii reprezintă contravaloarea raclei construite la Cimitirul și facturii nr. 304117/01.04.2010, copia facturii nr. 304117/01.04.2010, în valoare de 720 lei, emisă de S.C. ... SRL, către S.C. SRL, administrată de denunțatorul ..., care atestă achiziționarea pentru ... a unei hote copia chitanței din data de 14.09.2012, încheiată între ... și

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, în vigoare la data comiterii faptei, ce stabilește standardele de conduită a acestora, conforme cu onoarea și demnitatea profesiei, statuează în capitolul IV („Imparțialitatea judecătorilor și procurorilor”) art. 11 alin. 3 că judecătorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă ori să accepte rezolvarea intereselor personale ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal și că imixtiunea în activitatea altor judecători este interzisă.

Prin același act (Hotărârea nr. 328/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor) se stipulează că judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate (art. 17 al Capitolului VI – „Demnitatea și onoarea profesiei de judecător sau procuror”).

În disprețul acestor norme impuse de garantul independenței justiției, judecătorul ..., de la Curtea de Apel ... – Secția Penală a acționat într-o manieră infracțională dincolo de limita legii penale și cu mult peste ceea ce îi este permis unui magistrat în funcție, subordonându-și competențele profesionale și relaționale unor interese pecuniare.

Față de întreg ansamblul probator analizat în cele ce preced, poziția procesuală a inculpatului ... a fost de nerecunoaștere a faptei de corupție prezentată.

Astfel, a negat total implicarea sa în rezolvarea favorabilă a dosarului penal în care denunțatorul avea calitate de inculpat, cât și pretinderea și primirea foloaselor de la acesta, constând în contravaloarea materialelor de construcție și manopera lucrărilor efectuate la două imobile pe care le deține în municipiul ... (situate în respectiv str.), precum și contravaloarea unei racle edificate în incinta Cimitirului....din municipiul ... Inculpatul a recunoscut existența unei relații cu ..., care în perioada anului 2008 i-a executat lucrări la imobilele menționate, cât și la locul de veci din Cimitirul Fapta astfel cum a fost descrisă, reținută în sarcina inculpatului ... este însă dovedită prin materialul probator administrat în cauză, așa cum am detaliat anterior.

In drept se arată că, fapta inculpatului ..., constând în aceea că, în calitate de judecător la Curtea de Apel ... – Secția Penală, în perioada anului 2008, a pretins și primit de la denunțatorul ..., foloase materiale, constând în contravaloarea materialelor de construcție și manopera unor lucrări efectuate la două imobile deținute de magistrat și familia acestuia în municipiul ... (situate în ... în sumă de **226.743** lei, astfel cum a fost calculată prin raportul de expertiză tehnică judiciară construcției dispus în cauză, precum și a unei racle edificate în incinta din municipiul ..., cu o valoare estimată la **4.700** lei, în schimbul promisiunii că își va exercita influența pe lângă judecătorii care aveau spre soluționare cauza penală în care denunțatorul ... avea calitatea de inculpat (dosar nr. 4230/105/2006 al Tribunalului Prahova format urmare rechizitoriului nr. 6/D/P/2005 al D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ...), în scopul adoptării unei soluții favorabile acestuia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii **de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.p., rap. la art. 7 lit. „b” din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen.**

Prin încheierea din data de 4.03.2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel ..., în dosarul nr. 977/42/2015/a1, definitivă prin Decizia nr. 546/19.04.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 345 C.p.p. s-au respins cererile și excepțiile invocate de către inculpatul ..., cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

În baza art 342 C.p.p. s-a constatat competența și legalitatea sesizării instanței de judecată cu rechizitoriul nr.11/D/2015 al Parchetului de pe lângă ÎCCJ - DNA – Serviciul Teritorial ... privind pe inculpatul ..., trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 lit. “b” din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 Cod penal, a

administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecății, urmând a se acorda termen pe fondul cauzei după rămânerea definitivă a prezentei încheieri.

În cursul cercetării judecătorești a fost audiat inculpatul ... și martorii ..., .., .., .., .., .., .., .., .. și

De asemenea în faza judecății, la solicitarea inculpatului, s-a încuviințat efectuarea unei expertize tehnice privind evaluarea lucrărilor și a manoperei prestate de martorul denunțator ... la cele două imobile precizate în actul de sesizare.

În raportul de expertiză efectuat de expertul ..., desemnat de instanța de judecată, lucrările de construcție au fost evaluate la suma de 156.105 lei (fila 7 vol. II), în timp ce expertul parte al inculpatului, numita ..., a evaluat respectivele lucrări la valoarea de 168.329 lei (fila 39 vol. II).

Totodată expertul parte recomandat de către procuror, numitul ..., (aceiași expert care a efectuat evaluarea și în faza urmăririi penale), și-a menținut aceleași concluzii, în sensul că valoarea lucrărilor este de 227.379 lei (fila 120 vol. II).

Examinând probele administrate în ambele faze procesuale, Curtea va reține în fapt următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 6/D/P/2005 al D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ... din data de 04.05.2006, martorul denunțator ... (numit în continuare martor denunțator) a fost trimis în judecată, împreună cu inculpații ..., .., ..și ..., pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune calificată, în formă continuată, faptă prevăzută de art. 215 alin. 1-5 C.pen., cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen., formându-se dosarul penal nr. 4230/105/2006 al Tribunalului Prahova – Secția penală.

Așa cum se arată în rechizitoriu, în cursul judecării cauzei, în perioada lunii noiembrie 2007, considerându-se nevinovat de săvârșirea faptei reținute în sarcina sa, martorul denunțator ... s-a hotărât să apeleze la sprijinul magistratului judecător ..., din cadrul Curții de Apel ... - Secția penală, cunoscând de la cumnatul său, martorul ... că inculpatul l-ar fi ajutat anterior într-o cauză penală.

Din declarația martorului denunțator rezultă că acesta s-a deplasat cu autoturismul la locuința inculpatului, împreună cu martorul ..., unde a purtat discuții despre situația sa juridică în dosarul penal susmenționat.

Această primă întâlnire dintre cei doi nu este recunoscută de către inculpat, care a afirmat că l-a întâlnit pe martorul denunțator în primăvara anului 2008, dar întâlnirea este însă confirmată de martorul ... (decl. martor fila 35 vol.I).

Cu privire la natura discuțiilor care au avut loc cu această ocazie martorul denunțator a susținut că i-a expus inculpatului situația sa din dosarul în care fusese trimis în judecată, iar martorul... a declarat că a auzit această discuție, ce a avut loc la poarta locuinței inculpatului, dar și că acesta din urmă a afirmat că pentru un sfat este nevoie să i fie aduse mai multe documente.

Tot din declarația martorului ... mai reiese că nu cunoaște dacă martorul denunțator a mai discutat în perioada următoare cu inculpatul despre dosarul penal respectiv ori dacă cei doi s-au mai întâlnit în continuare, ci numai că, a auzit, de la soția sa, că a inculpatului i-a fost construită o raclă de către martorul denunțator în incinta Cimitirului ... din municipiul ...

Constată instanța de judecată că aceasta a fost prima întâlnire dintre inculpat și martorul denunțator, ocazie cu care cel din urmă a discutat și a cerut un sfat de la inculpat în legătură cu dosarul său penal aflat pe rolul Tribunalului Prahova, aspect confirmat de martorul ocular

Așa cum se va arăta în continuare, deși între cei doi au existat relații cu privire la efectuarea unor lucrări de construcție la imobilul inculpatului, nu rezultă cu certitudine că acestea au fost efectuate gratis și cu promisiunea că martorul denunțator va fi ajutat cu respectivul dosar penal.

În continuare, după ce inculpatul a aflat de la martorul denunțator că are o firmă de construcții, cei doi s-au înțeles să fie efectuate unele lucrări de acest gen la locuința inculpatului, astfel că, în perioada martie – noiembrie 2008, martorul denunțator a efectuat lucrări de construcție, lucrări recunoscute de către inculpat în declarațiile date, în ambele faze procesuale.

Având în vedere faptul că lucrările de construcție nu sunt contestate de către inculpat, iar aceste sunt specificate și în rapoartele de expertiză, Curtea nu se va apleca insistent asupra acestui aspect, ci va analiza înțelegerea ce au avut loc între cei doi (inculpat și martorul denunțator) și împrejurările care au condus la demararea și executarea lucrărilor de construcție.

În ceea ce privește înțelegerea dintre cei doi, Curtea constată că aceștia nu au încheiat un contract scris în acest sens, inculpatul afirmând în declarațiile sale că nu avea nevoie de un

document scris, iar martorul denunțator a confirmat că inculpatul i-a spus să cumpere materialele necesare și să efectueze lucrările pe firma sa, urmând ca la final să-i achite prețul.

Astfel, toți martorii menționați în actul de sesizare și audiați în fața instanței de judecată, cu excepția martorului ..., sunt lucrători angajați de către martorul denunțator să efectueze lucrări de construcție la locuința inculpatului. Aceștia au declarat în ambele faze procesuale că pentru lucrările prestate la locuința inculpatului au fost plătiți de către martorul denunțator.

Din declarațiile acestor martori - lucrători și facturile de cumpărare a materialelor existente la dosar, rezultă faptul că cei doi (inculpat și martorul denunțator) nu au încheiat vreun contract scris, ci au convenit ca lucrările să fie executate și finalizate în totalitate prin firma martorului denunțator, iar la final să fie achitate.

De asemenea au mai declarat unii dintre acești martori - lucrători că știau de la martorul denunțator că imobilul la care se efectuau lucrările aparține inculpatului și că acesta este judecător.

Totodată nici unul din acești martori ce au lucrat pentru denunțator la imobilul inculpatului, nu au auzit măcar vreo discuție dintre cei doi în legătură cu vreun dosar penal ori vreo promisiune de-a inculpatului în sensul că-l va ajuta cu respectivul dosar penal.

Observă instanța de judecată că, deși inculpatul a fost trimis în judecată pentru trafic de influență pentru că, în perioada anului 2008, a pretins și primit de la denunțatorul ..., foloase materiale, constând în contravaloarea materialelor de construcție și manopera unor lucrări efectuate la două imobile deținute de magistrat și familia acestuia în municipiul ..., în sumă de 226.743 lei, astfel cum a fost calculată prin raportul de expertiză tehnică judiciară construcției dispus în cauză, precum și a unei racle edificate în incinta Cimitirului ... din municipiul ..., cu o valoare estimată la 4.700 lei, în schimbul promisiunii că își va exercita influența pe lângă judecătorii care aveau spre soluționare cauza penală în care denunțatorul ... avea calitatea de inculpat, martorul denunțator a susținut în declarația dată la instanță că el i-a dat inculpatului foarte multe bunuri și produse, depunând la dosar o listă în acest sens.

Ținând seama de disp. art.371 C.p.p. care prevede că, judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare, Curtea va examina cauza numai cu privire la cele reținute în dispozitivul rechizitoriului și la secțiunea în drept a acestuia, respectiv în legătură cu lucrările de construcție și edificarea raclei, iar nu și cu privire la celelalte bunuri și produse date, așa cum se afirmă de către martorul denunțator.

În ceea ce privește plata lucrărilor efectuate de către martorul denunțator, în actul de sesizare se menționează că acesta din urmă a primit de la inculpat suma de 10.000 euro, în anul 2012, fiind întocmită în acest sens o chitanță de mână.

Se mai arată în actul de sesizare că, *existența infracțiunii reținută în sarcina inculpatului ... este dovedită prin chiar atitudinea acestuia, care, după o perioadă de 4 ani, de la efectuarea lucrărilor de construcție menționate a efectuat plăți către ... urmare insistențelor acestuia, sens în care a întocmit înscrisuri sub semnătură privată, recunoscând în acest mod susținerile denunțatorului, în sensul că acesta a suportat contravaloarea materialelor și manoperei necesitate de modernizarea celor două imobile și a raclei. În plus, disproporția dintre suma avansată de inculpat - 48.700 lei, după o perioadă de 4 ani, în modalitatea arătată și valoarea reală a lucrărilor efectuate, calculată prin raportul de expertiză, la 231.443 lei și certificată prin chitanța și facturile fiscale la s-a făcut referire, atestă susținerile denunțatorului, în sensul suportării contravalorii acestora, în schimbul promisiunii inculpatului că va interveni la judecători, pentru soluționarea favorabilă a dosarului său.*

Cu privire la această susținere a acuzării Curtea observă că, în primul rând, procurorul a luat în considerare valoarea lucrărilor efectuate, așa cum au fost evaluate de către expertul din faza urmăririi penale, iar, în al doilea rând, data remiterii sumei de 10.000 euro, după care a ajuns la concluzia că diferența este destul de mare și reprezintă foloase necuvenite și primite de inculpat în schimbul promisiunii că va interveni în soluționarea favorabilă a cauzei penale evocate.

Însă, în declarația sa inculpatul a afirmat că în toamna anului 2008 i-a plătit martorului denunțator suma de 60.000 lei pentru lucrările efectuate de acesta la imobilul său, bani pe care acesta i-a primit personal fără a se mai întocmi vreun document (chitanță), aspect confirmat de martora (fila 161 vol. I). Totodată această afirmație este susținută în mare parte și de martorul ... care a declarat că în anul 2008 l-a împrumutat pe inculpat cu suma de 40.000 lei, bani ce -au fost restituiți în anul 2009 (fila 80 vol. II)..

Remiterea sumei de 60.000 lei nu a fost recunoscută de către martorul denunțator, în declarațiile date, acesta afirmând că nu a primit de la inculpat decât suma de 10.000 euro.

Se constată de către instanță că în această privință există poziții antagonice, inculpatul afirmând remiterea banilor, în timp ce martorul denunțator nu recunoaște acest lucru.

Or, acest fapt era esențial de dovedit de către acuzare, în vederea elucidării aspectului plății c/val. lucrărilor efectuate de martorul denunțator, în condițiile în care, suma respectivă, adăugată la cei 10.000 euro, s-ar apropia de valoarea lucrărilor evaluate prin expertiza efectuată în cursul judecății de către expertul ... (156.105 lei, față de 231.443 lei cât a calculat expertul în faza de urmărire penală).

Se poate lesne observa că între martorul denunțator și inculpat au avut loc unele neînțelegeri legate de c/val lucrărilor de construcție (materialelor și a manoperei), discuții ce-și au izvorul în faptul că nu a fost încheiat un contract scris în care să se stipuleze obiectul și prețul lucrărilor, ambii convenind ca lucrările să fie efectuate de către martorul denunțator, iar la final inculpatul să-i achite prețul.

Din declarația martorului ... (fratele martorului denunțator) care a afirmat că, *nu mi-a spus fratele meu că va efectua lucrările la început gratis, ci în schimbul unor sume de bani și prin firma sa (fila 58 vol.I)*, rezultă că martorul denunțator nu avusese vreo înțelegere cu inculpatul în sensul de a suporta lucrările în schimbul unui ajutor, ci având convingerea că va primi bani conveniți, dar au apărut ulterior neînțelegeri.

Faptul că martorul denunțator nu s-a înțeles cu inculpatul în privința c/val. lucrărilor se datorează și omisiunii primului de a întocmi facturi fiscale pentru fiecare etapă/lucrare de amenajare/construcție, deși toate acestea se prezumau a fi făcute prin firma sa, SC ...SRL ...

Se susține de către acuzare că există la dosar facturi fiscale prin care această firmă a martorului denunțator a achiziționat materiale de construcție de la diferite societăți de profil, numai că aceasta nu dovedește în mod direct că acele materiale au fost folosite pentru lucrările de construcție la imobilul inculpatului.

Din cele ce preced instanța constată că, deși martorul denunțator a efectuat lucrări la locuința inculpatului, lucrări recunoscute de acesta din urmă, nu s-a stabilit încă de la început obiectul contractului verbal, respectiv ce anume lucrări vor fi efectuate și care este costul acestora, iar pentru fiecare lucrare firma în cauză să emită facturi.

Faptul că inculpatul nu a solicitat facturarea lucrărilor reprezintă, în opinia acuzării, o încălcare a normelor codului deontologic, respectiv art.11 alin.3 care prevede că *judecătorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă ori să accepte rezolvarea intereselor personale ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal și că imixtiunea în activitatea altor judecători este interzisă*, precum și art.17 care prevede că, *judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate*.

Totuși, faptul că inculpatul nu a solicitat emiterea facturilor de către firma martorului denunțator, nu conduce ab inițio la concluzia că a fost încălcată vreo normă penală ori chiar de conduită. Din contră, societatea comercială ce desfășoară activități economice este obligată să emită facturi pentru toate operațiunile economice efectuate în vederea ținerii corecte a evidenței contabile.

Or, în cauza de față din rațiuni numai de martorul denunțator cunoscute, firma acestuia nu a facturat lucrările efectuate la cele două imobile ale inculpatului.

În actul de sesizare se argumentează că relevante în reținerea situației de fapt, sunt denunțul și declarația martorului ..., care se coroborează cu declarațiile martorilor: ..., ..., ..., .., ..., ..., ..., .., ..., .., ..

Curtea constată însă că singura probă în acuzare o reprezintă declarația martorului denunțator, deoarece, așa cum s-a evocat, ceilalți martori, cu excepția martorului ..., erau angajați la societatea martorului denunțator (care a efectuat lucrări la imobilul inculpatului), dar nici unul dintre aceștia nu a asistat la vreo discuție dintre cei doi, ci cunosc numai aspectul că ... cumpăra materiale de construcție și le achita salariul, lucru recunoscut și de inculpat.

Un alt aspect ce contribuie la concluzia că datorită neînțelegerilor în privința c/val. lucrărilor efectuate s-a ajuns la formularea denunțului de către martorul ..., îl reprezintă **data formulării denunțului, respectiv 30 ianuarie 2013, adică după 5 ani de la data pretinsei infracțiuni de trafic de influență și anume 2008**, an în care s-au efectuat lucrările de construcție.

Mai mult decât atât, faptul că martorul denunțator solicită instanței obligarea inculpatului la plata c/val. lucrărilor (dar și a diverselor bunuri pretins remise inculpatului), contribuie la conturarea concluziei că acesta dorește recuperarea unor sume mai mari decât i-a dat inculpatul, dar nu poate proba valoarea lucrărilor efectuate în lipsa emiterii de facturi fiscale, decât printr-o expertiză, așa cum s-a dispus în speța de față.

În ceea ce privește cauza penală în care a fost implicat martorul denunțator Curtea constată că, prin sentința penală nr. 290/09.06.2008 a Tribunalului Prahova (judecător ...), martorul denunțator a fost condamnat la o pedeapsă de 5 ani închisoare pentru infracțiunea de înșelăciune, prev. de art.215 cu aplic. art.41 C.p., dar, prin decizia nr. 26/27.02./2009 a Curții de Apel ... sentința a fost desființată iar cauza trimisă spre rejudecare la prima instanță.

În al doilea ciclu procesual prin sentința penală nr. 169/28.04.2011 a Tribunalului Prahova (judecător ...) martorul denunțator a fost condamnat la o pedeapsă de 6 ani și 8 luni închisoare, pedeapsă redusă în apel prin decizia nr.51/22.03.2012 a Curții de Apel ... și redusă apoi prin decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs, la data de 01.03.2013, la 3 ani închisoare.

Din derularea procesului martorului denunțator rezultă elocvent că acesta a fost condamnat atât în primă instanță de Tribunalul Prahova, cât și în apel de Curtea de Apel ..., instanțe la care martorul denunțator a afirmat că inculpatul i-a promis că va interveni pentru o soluție favorabilă.

În concepția martorului denunțator o soluție favorabilă ar fi fost o hotărâre de achitare sau cel mult de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării acesteia.

După cum se poate lesne observa față de martorul denunțator nu s-a pronunțat o astfel de soluție.

În actul de sesizare se arată că inculpatul i-a adus la cunoștință martorului denunțator că dosarul în care este judecat era repartizat, în primul ciclu procesual, judecătorului ... și că acesta este o persoană dificilă și că va fi necesar să intervină printr-o altă persoană, iar martorul denunțator a declarat că aceea persoană era judecătorul ..., tot din cadrul Tribunalului Prahova.

Se observă așadar că martorului denunțator i s-a adus la cunoștință că nu se poate interveni la judecătorul fondului, iar celălalt judecător prin care s-ar putea interveni și menționat tot de martorul denunțator, l-a condamnat în al doilea ciclu procesual la o pedeapsă mai mare decât primul judecător.

Or, aceste aspecte, în opinia instanței, nu pot conduce decât la concluzia că martorul denunțator nu a declarat realitatea discuțiilor – dacă acestea au avut loc – purtate cu inculpatul pe tema dosarului său.

Constată instanța că procurorul a mers în totalitate pe cele declarate de martorul denunțator și a făcut conexiuni cu unele împrejurări de fapt, cum ar fi existența dosarului penal pe rol, efectuarea lucrărilor și lipsa chitanțelor de plată, lipsa facturilor emise de firma martorului denunțator, data achitării sumei de 10.000 euro, **dar nu a putut proba, fără urmă de îndoială, că inculpatul i-a promis acestuia, intervenția la un judecător** (martorul denunțator afirmând că inculpatul i-ar fi promis intervenția la judecătorul ..., care la rândul său să intervină la judecătorul ...), în schimbul c/val. lucrărilor de construcție.

Conform art.291 C.p. constituie infracțiunea de trafic de influență, primirea, pretinderea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Elementul material al infracțiunii de trafic de influență constă într-o acțiune de traficare a influenței ce poate fi realizată prin pretindere, primire sau acceptarea promisiunii.

Pe lângă aceste acțiuni alternative ale verbului regens, pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii sunt necesare unele condiții esențiale și care, în lipsa lor, fac ca elementul material să nu caracterizeze fapta ca infracțiune.

Astfel, în primul rând se cere ca subiectul activ să aibă influență ori să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public.

În speța de față acuzarea susține că inculpatul l-a lăsat pe martorul denunțator să creadă că are influență la judecătorii ce aveau spre soluționare dosarul, fără a se menționa care sunt acei

judecători, cunoscut fiind aspectul că numai completul de judecată poate pronunța soluția în cauza respectivă.

Constată instanța de judecată că, potrivit acușării, care nu a luat în considerare decât în parte declarația martorului denunțator, inculpatul nu ar fi făcut referire la funcționarul public ce avea în îndatoririle de serviciu îndeplinirea actului, respectiv judecătorul ce soluționa cauza, ci la modul general, respectiv la judecători.

Nici din cuprinsul rechizitoriului nu rezultă la care funcționar (judecător ori altă persoană nominalizată) a făcut referire inculpatul, deși se susține că l-a lăsat să creadă pe martorul denunțator că are influență la judecătorii care soluționau cauza respectivă.

Însă, din declarația martorului denunțator Curtea observă că acesta nu face referire la judecătorul care, în timpul efectuării lucrărilor de construcție (anul 2008), soluționa fondul cauzei, în primul ciclu procesual, respectiv ... și care l-a condamnat la o pedeapsă de 5 ani închisoare, ci la judecătorul ...

Se constată așadar că în cauză nu poate fi vorba de judecătorul ..., întrucât chiar martorul denunțator a declarat că inculpatul i-a spus că este o persoană dificilă și nu poate intervenii, iar judecătorul ..., la care martorul a făcut referire, este cel care a pronunțat sentința nr. 169/28.04.2011, prin care a fost condamnat la o pedeapsă mai mare decât cea adoptată de primul judecător, hotărâre pronunțată cu mult după finalizarea lucrărilor și data presupusei infracțiuni de trafic de influență.

În concluzie, Curtea reține că, în actul de sesizare nu se nominalizează funcționarul public (judecătorul) care putea să îndeplinească actul în mod contrar îndatoririlor de serviciu, respectiv de a adopta o anumită soluție în cauza martorului denunțator, în condițiile în care însuși martorul denunțator a declarat că la judecătorul ce soluționa cauza nu putea intervenii.

În situația în care inculpatul i-a spus martorului că nu poate intervenii la judecătorul fondului, adică i-a spus în mod expres că nu are influență la acesta, nu se poate conchide că este îndeplinită această cerință esențială a infracțiunii.

Deci, pe baza declarației martorului denunțator, acesta nu a fost lăsat să creadă că inculpatul are influență la funcționarul public, respectiv judecătorul fondului care judeca dosarul respectiv.

O altă condiție esențială a laturii obiective este aceea ca subiectul activ să promită intervenția sa pe lângă funcționarul public spre a-l determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

În legătură cu această condiție (care mai degrabă ar fi o a doua componentă a elementului material, deoarece pe lângă pretindere primire, acceptare de promisiuni, trebuie să existe și acțiune corelativă de promisiune), Curtea reține că, din nici o probă de la dosar nu rezultă în mod indubitabil că inculpatul i-a promis martorului denunțator că va intervenii la funcționarul public (judecătorul) care avea spre soluționare dosarul spre a-l determina să adopte o soluție favorabilă.

Din contră, așa cum a declarat martorul denunțator inculpatul i-a spus expres că nu poate intervenii la judecătorul fondului (...).

Esafodajul acușării îl constituie declarația martorului denunțator, care a afirmat că inculpatul îl va ajuta cu dosarul în care era trimis în judecată, coroborată cu unele împrejurări de fapt, cum ar fi efectuarea lucrărilor de construcție/amenajare, lipsa unui document scris privind achitarea sumei de 60.000 lei, data remiterii sumei de 10.000 euro și a sumei de 4.800 lei (c/val raclei) martorului denunțator.

Însă, în opinia instanței, așa cum s-au derulat faptele, **martorul denunțator**, fiind trimis în judecată și convenind ulterior cu inculpatul – a cărei funcție o cunoștea – să-i efectueze unele lucrări de construcție/amenajare la cele două locuințe, **a crezut și a sperat că acesta îl va ajuta să obțină o hotărâre judecătorească favorabilă.**

În acest sens sunt declarațiile martorului ... care a afirmat, în faza urmăririi penale și menținută în instanță, că fratele său (martorul denunțator) i-a spus că, *în schimbul lucrărilor pe care le face la locuință inculpatului, acesta îl va ajuta să scape de dosarul penal.*

Faptul că inculpatul ... nu i-a solicitat martorului denunțator întocmirea unui contract sau cel puțin emiterea unor facturi pentru lucrările prestate l-au condus pe acesta din urmă să aibă reprezentarea că în schimbul lucrărilor de construcție inculpatul, care la aceea dată era judecător la Curtea de Apel ..., îl va ajuta în legătură cu dosarul penal aflat pe rolul Tribunalului Prahova.

Dar, așa cum s-a arătat, însuși martorul denunțator a menționat că inculpatul i-a spus că nu poate intervenii la judecătorul fondului, iar soluția pronunțată a fost una de condamnare cu executare.

Este adevărat că pentru existența infracțiunii de trafic de influență esențială este promisiunea de intervenție la funcționarul competent, nefiind necesar ca aceasta să fie făcută efectiv, dar, în speța de față nici o probă nu dovedește indubitabil această cerință esențială a infracțiunii.

Elocvent în acest sens ar fi fost ca acuzarea să dovedească că inculpatul chiar a încercat vreo intervenție la vreun judecător ce făcea parte din completul de judecată ce soluționa cauza martorului denunțator, caz în care exista implicit promisiunea concretizată de intervenție în favoarea acestuia.

Împrejurările derulării relațiilor dintre inculpat și martorul denunțator conduc la concluzia că, pe fondul neînțelegerilor legate de cuantumul sumei de achitat pentru lucrările prestate, cel din urmă, constatând și că a fost condamnat la o pedeapsă cu executare în ambele cicluri procesuale, a dorit recuperarea unei sume cu mult peste cât i-a dat inculpatul până în anul 2012, motiv pentru care, la începutul anului 2013 a formulat denunțul care a stat la baza declanșării prezentei cauze.

Nici faptul că inculpatul a întocmit o cerere în numele martorului denunțator adresată Tribunalului Prahova, nu dovedește în mod cert că primul i-a promis celui de-al doilea că va intervenii la judecători pentru o soluție favorabilă, ci mai degrabă aspectul că a vrut să-i arate un model de cerere pe care să o adreseze instanței, în condițiile în care martorul denunțator nu avea cunoștințe juridice.

Constată instanța că în actul de sesizare se precizează că inculpatul a redactat olograf mai multe cereri adresate instanțelor de judecată, în numele martorului denunțator, dar la dosar există doar o singură cerere, față de care s-a stabilit prin expertiză criminalistică că scrisul aparține inculpatului (fila 107 și urm. d.u.p.).

Mai mult decât atât cererea întocmită de către inculpat și păstrată de martorul denunțator se referă la dosarul nr. 3542/2006, iar nu la dosarul penal în discuție și reprezintă, de fapt, așa cum s-a arătat, un model de cerere pe care să-l folosească martorul denunțator, în condițiile în care nu a fost depusă de acesta în dosar, deoarece nu există vreo viză sau rezoluție de primire pe acest înscris.

O conduită corespunzătoare pentru un magistrat judecător nu ar fi condus la situația de a plana asupra inculpatului suspiciuni de corupție, el trebuind să fie mult mai diligent în relațiile din societate și mai ales în relațiile privind efectuarea unor achiziții/lucrări de la o persoană care era trimisă în judecată și fără a solicita întocmirea unor documente care să ateste plata lucrărilor efectuate, pentru a avea dovezi că acestea au fost achitate, mai ales că era vorba de sume considerabile.

Deși această manifestare a inculpatului nu este una deontologică pentru funcția de magistrat, acest aspect nu poate conduce la atragerea unei răspunderi penale, în lipsa unor probe concludente care, conform art.103 alin.2 teza a II-a C.p.p., să creeze convingerea instanței de judecată, că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Din toate probele administrate în cauză reiese că organul de urmărire penală, pe baza denunțului și a declarațiilor martorului denunțator, a construit întreaga acuzație, coroborând cele relatate de acesta cu împrejurările în care s-au derulat relațiile privind amenajarea imobilelor și a raclei, ajungând la concluzia că inculpatul i-ar fi promis martorului denunțator intervenția la judecătorii ce aveau de soluționat cauza penală.

Or, chiar dacă pe baza acestor elemente se poate formula unele supoziții și eventual suspiciuni asupra conduitei inculpatului, în lipsa unor probe care să creeze convingerea că în schimbul lucrărilor de construcție inculpatul i-a promis martorului denunțator intervenția la judecătorii ce soluționau cauza, nu se poate conchide că a fost săvârșită fapta corelativă ce ar putea întregii și constitui infracțiunea de trafic de influență.

Mai mult decât atât, așa cum s-a evocat, martorului denunțator i s-a adus la cunoștință de către inculpat că nu are influență la judecătorul fondului din timpul presupusei infracțiuni de trafic de influență, astfel că nici nu l-a lăsat să creadă că ar avea influență.

Toate probele administrate în cauză conduc la concluzia că **martorul denunțator a avut tot timpul impresia că inculpatul, fiind judecător la Curtea de Apel ..., îl va putea ajuta să i se soluționeze favorabil dosarul penal aflat pe rolul Tribunalului Prahova**, motiv pentru care s-a oferit și a acceptat să efectueze lucrări de construcție la imobilele inculpatului, să suporte costul

materialelor și a manoperei așa cum a stabilit cu inculpatul, fără să emită facturi, pentru a-i lăsa de înțeles, dar fără rezultat, că dorește de fapt o soluție favorabilă în cauza sa penală.

Martorul denunțator recunoaște că la începutul efectuării lucrărilor inculpatul i-a spus ca la finalizarea acestora să se emită factură, ceea ce constituie un element concludent în sensul că respectivele amenajări/construiri urmează să fie achitate și nu sunt efectuate pe gratis.

Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea apreciază că elementul material al laturii obiective (ce în rechizitoriu se precizează a fi acela de primire), **nu este realizat în lipsa existenței celor două condiții esențiale expuse, respectiv ca inculpatul să aibe influență ori să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public, precum și să promită intervenția sa pe lângă funcționarul public spre a-l determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.**

În lipsa întregirii elementului material cu cele două cerințe esențiale, dintre care cea de-a doua reprezintă în opinia instanței o acțiune corelativă la primire, pretindere sau acceptare de promisiuni, nu se poate concluziona că inculpatul a comis infracțiunea de trafic de influență.

Față de aceste considerente, Curtea, în baza art.396 alin. 5 rap. la art.16 lit. a) C.p.p., îl va achita pe inculpatul ..., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art.291 C.p. rap. la art.7 lit. b) din Legea 78/2000, cu aplic. art.5 C.p., faptă comisă în perioada anului 2008.

Ținând seama că în cauză s-a dispus un sechestrul asigurător se va dispune ridicarea acestuia, dispus prin Ordonanța nr.11/P/2013 din 08.12.2015 a Parchetului de pe lângă ICCJ – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial

Văzând și disp. art.275 C.p.p.:

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂREȘTE**

În baza art.396 alin. 5 rap. la art.16 lit. a) C.p.p., achită pe inculpatul ..., fiul lui ... născut la data de ... în comuna ..., domiciliat în municipiul ..., posesor al C.I. seria ..., CNP pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art.291 C.p. rap. la art.7 lit. b) din Legea 78/2000, cu aplic. art.5 C.p., faptă comisă în perioada anului 2008.

Dispune ridicarea sechestrului asigurător dispus prin Ordonanța nr.11/P/2013 din 08.12.2015 a Parchetului de pe lângă ICCJ – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, astăzi, 05.03.2018.

Președinte,

...

Grefier,

...